

בש"פ 7304/17 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלונית, פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 7304/17

כבוד השופט ע' פוגלמן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

1. פלוני
2. פלונית
3. פלונית

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ה' בתשרי התשע"ח (25.9.2017)

בשם המבקשת: עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיבה 3: עו"ד נועם בונדר

החלטה

לפניי בקשה רביעית להארכת מעצרה של המשיבה 3 (להלן: המשיבה) ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטות קודמות שניתנו בעניין מעצרה של המשיבה (ראו בש"פ 5053/17 מדינת ישראל נ' פלוני (27.7.2017) (להלן: ההחלטה בבקשת הארכת המעצר השלישית)) - ואדרש לדברים אך בתמצית. נגד

עמוד 1

המשיבה (ונאשמים נוספים - המשיבים 1-2; להלן: הנאשמים הנוספים) הוגש ביום 4.4.2016 כתב אישום המייחס לה עבירות מין בבתם המשותפת של הנאשמים הנוספים (ילידת 1984; להלן: מתלוננת 1); וכמו כן עבירות של מעשים מגונים, מעשי סדום ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבנותיה שלה (ילידות 1995 ו-1998; להלן: מתלוננת 2 ומתלוננת 3). עוד הואשמה המשיבה בהדחה בחקירה.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצר המשיבה עד תום ההליכים. ביום 3.5.2016 קבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית נגד המשיבה (ונגד הנאשמים הנוספים); וכי קיימת בעניינה עילת מעצר סטטוטורית. משכך, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר שירות מבחן בעניינה (להלן: התסקיר). בתסקיר מיום 22.5.2016, התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגעת מצד המשיבה, ולכן - ומשלא הוצעה על ידה חלופת מעצר - נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה על שחרורה ממעצר. הוטעם כי המשך המעצר מאפשר למשיבה לקבל טיפול ותמיכה. בהמשך לכך, הורה בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) ביום 31.5.2016 על מעצר המשיבה (והנאשמים הנוספים) עד לתום ההליכים, תוך שצוין כי למשיבה שמורה הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר אם יעלה בידיה להציע חלופה מתאימה (ערר שהגישו הנאשמים הנוספים על החלטה זו נדחה על ידי ביום 23.6.2016; ראו בש"פ 4796/16 פלוני נ' מדינת ישראל (23.6.2016)).

3. משלא הסתיים משפטם של המשיבה והנאשמים הנוספים לאחר 9 חודשים, הוגשה לבית משפט זה בקשה להארכת מעצרום ב-90 ימים נוספים. ביום 1.1.2017 הורה השופט א' שהם על עריכת תסקיר משלים (להלן: התסקיר המשלים) בעניינה של המשיבה לבחינת חלופת מעצר חדשה שהוצעה על ידה בדיון - שהייה בהוסטל "סלעית" בתל אביב (להלן: ההוסטל) - ושתבחן, לאחר עריכת התסקיר המשלים, על ידי בית המשפט המחוזי. בתסקיר המשלים מיום 23.1.2017 נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה על שחרורה של המשיבה לחלופה המוצעת. שירות המבחן צוין כי המשיבה הביעה ספק אם "תוכל להסתדר עם אוכלוסיית ההוסטל [...] אולם ביטאה רצון לצאת לחלופת מעצר בהוסטל מתוך מחשבה שהתנאים בהוסטל יהיו טובים יותר עבורה". עם זאת, כעולה מהתסקיר המשלים, לדברי המשיבה היא "אינה זקוקה לטיפול", וכמו כן היא שללה התנהגות פוגעת או חריגה מצידה עובר למעצרה. עוד צוין כי צוות ההוסטל היה נכון לראות את המשיבה, אך נוכח העובדה כי המקום אינו מאפשר פיקוח צמוד והשהות בו וולונטארית, ולנוכח הסיכון להישנות התנהגות פוגעת מצד המשיבה - סבר שירות המבחן כי אין ההוסטל מתאים לשמש כחלופת מעצר עבורה.

4. בהמשך לכך, דחה בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) ביום 29.1.2017 בקשה לעיון חוזר שהגישה המשיבה. נקבע כי אין מקום לאפשר למשיבה לקיים ריאיון בהוסטל, שכן המסגרת המוצעת אינה מתאימה לשמש חלופת מעצר עבור המשיבה; בשים לב לעמדת שירות המבחן, ולכך שטרם נשמעו עדויות בנותיה של המשיבה במסגרת ההליך העיקרי המתנהל נגדה. ביום 22.2.2017 - בנתון להחלטה אחרונה זו של בית המשפט המחוזי - הורה השופט א' שהם על הארכת מעצר המשיבה ב-90 ימים (בש"פ 9975/16 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.2017)). בהמשך, הוארך מעצרה של המשיבה (ושל הנאשמים הנוספים) ב-90 ימים נוספים (השופט מ' מזוז בבש"פ 2607/17 מדינת ישראל נ' פלוני (6.4.2017)). בהחלטתו של השופט מ' מזוז נקבע כי קצב ההתקדמות בהליך העיקרי איננו משיביע רצון. אשר לאפשרות שחרורה של המשיבה לחלופה, צוין כי המדינה אינה מתנגדת לכך; וכי ערר בעניין תלוי ועומד לפני בית משפט זה.

5. ביום 18.4.2017 דחה בית משפט זה (השופט ח' מלצר בבש"פ 1507/17 פלוני נ' מדינת ישראל

(18.4.2017)) ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את בקשתה לעיון חוזר. נקבע כי אין בחלופה המוצעת בהוסטל כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיבה ולמצער להפחיתה משמעותית. זאת נוכח העבירות החמורות המיוחסות לה; כמו גם עמדת שירות המבחן והעובדה שהשהות בהוסטל היא וולונטארית. בצד זאת, נקבע כי הדרך פתוחה לפני המשיבה לפנות שוב בבקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי, ככל שיעלה בידיה להציע חלופת מעצר אחרת. בקשה נוספת - שלישית במספר - להארכת מעצרה של המשיבה ב-90 ימים התקבלה ביום 27.7.2017 (ההחלטה בבקשת הארכת המעצר השלישית). השופטת א' חיות עמדה על כך שקצב התקדמות ההליך העיקרי אינו משביע רצון. צוין כי "על בית המשפט המחוזי להוסיף ולעשות מאמץ מיוחד לעיבוי משמעותי של לוח הדיונים בתיק [...] על מנת להאיץ את שמיעת ההליך ככל הניתן". למרות האמור, נקבע כי אין מקום להורות על קיום ריאיון למשיבה בהוסטל, הגם שהמדינה אינה מתנגדת - ככלל - לאפשרות שחרורה של המשיבה לחלופת מעצר. זאת, נוכח העבירות החמורות שבהן היא מואשמת; ונוכח עמדת שירות המבחן שלפיה נשקפת מהמשיבה מסוכנות להישנות התנהגות פוגענית. כמו כן צוין כי המשיבה לא הציעה חלופה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנה ואת החשש מפני שיבוש הליכי משפט מצידה. לבסוף, נקבע כי ככל שיעלה בידי המשיבה להציע חלופה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנה, רשאית היא לשוב ולפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון חוזר.

6. מכאן הבקשה שלפניי, שבגדרה מבוקשת הארכת מעצרה הרביעית של המשיבה ב-90 ימים נוספים. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, צוין כי הדיונים בתיק נדחו מעת לעת בשל בקשה לערוך למשיבה בדיקה פסיכיאטרית; כי בשלב זה עומדת פרשת התביעה לפני סיום; וכי קבועים שני דיונים נוספים בתקופה הקרובה שבמסגרתם צפויה להתחיל פרשת ההגנה. עוד צוין כי המעשים המיוחסים למשיבה מעידים על המסוכנות הנשקפת ממנה; וכי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיבה תסכן את ביטחון הציבור בכלל ואת ביטחון המתלוננות בפרט. המדינה הדגישה כי לא היה שינוי בנסיבות מאז מתן ההחלטה הקודמת להארכת מעצרה של המשיבה, באופן המצדיק את שחרורה כעת לחלופה; וכי - כאמור - בהחלטות הקודמות של בית משפט זה - אין בחלופה שהוצעה בהוסטל כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנה.

המשיבה סבורה כי יש מקום להורות על שחרורה לחלופת מעצר. לדבריה, המסוכנות הנשקפת ממנה אינה גבוהה, נוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה - כ-10 שנים, ובשים לב לעובדה שהעבירה בוצעה בתוך ביתה של המשיבה. הוטעם כי אף החשש מפני שיבוש הליכי חקירה פחת, משום שפרשת התביעה נמצאת לפני סיום, ומשום שהמתלוננות בתיק סיימו את עדותן. לכך הוסף כי ההליך רחוק מסיום; וכי לאחרונה הודיעה המדינה כי אין היא עומדת עוד על מלוא האישומים שיוחסו למשיבה בכתב האישום - עניין הנושא עמו משקל, לשיטת המשיבה, בהחלטה בעניין הארכת מעצרה.

7. נוכח טיעוני הצדדים בדיון לפניי, שלפיהם אין המדינה עומדת עוד על אחדים מהאישומים המיוחסים למשיבה בכתב האישום, הוריתי למדינה להגיש הודעת עדכון. בהודעה ציינה המדינה כי בשלב זה האישומים שנותרו כנגד המשיבה הם אלה הכלולים באישום השני והשלישי בכתב האישום אשר בוצעו לכאורה כלפי המתלוננת 2. המדינה הודיעה כי אין היא עומדת על האישומים הקשורים במתלוננת 1; וכמו כן כי לא תעמוד על העבירות המיוחסות למשיבה בנוגע למתלוננת 3, משזו לא תעיד בבית המשפט.

8. לאחר שעיינתי בבקשה והאזנתי לטיעוני הצדדים בדיון לפניי, מצאתי לקבלה באופן חלקי, כפי שיפורט להלן. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם - שעומדת לו חזקת החפות - לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 9566/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (13.12.2016); בש"פ 9379/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (12.12.2016)). במסגרת האיוון האמור, על בית המשפט לשקול את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; את החשש מפני

הימלטותו; את חלוף הזמן מאז מעצרו; ואת קצב ניהול ההליך העיקרי, כמו גם את זהות הגורם להימשכות ההליך (בש"פ 7822/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (18.12.2016); בש"פ 7786/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (13.10.2016)). גם בהינתן המתכונת הנוכחית של האישומים המיוחסים לה על ידי הפרקליטות איני סבור כי במקרה דנן בשלה העת להורות על שחרורה של המשיבה ממעצר בלא חלופה מתאימה. המסוכנות הנשקפת מהמשיבה היא ברורה נוכח המעשים המיוחסים לה. כידוע, מסוכנות מיוחדת נשקפת ממי שמיוחסות לו עבירות מין כלפי קטינים בתוך המשפחה "המבוצעות לרוב תוך ניצול סמכות ושליטה נפשית ופיזית בקורבנות" (בש"פ 6013/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (11.9.2014)). החלופה שהוצעה בהוסטל לא נמצאה מתאימה. עמדה על כך השופטת א' חיות בהחלטתה מיום 27.7.2017 בבקשת הארכת המעצר השלישית. בהחלטה זו נקבע כי למרות הקשיים בניהול ההליך, יש להתחשב במסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיבה שנלמדת מהעבירות המיוחסות לה ומעמדת שירות המבחן. בשים לב לאלה נקבע כי אין בחלופת המעצר שהוצעה בהוסטל כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיבה. בצד האמור, ההליכים המשפטיים בעניינה של המשיבה עשויים להמשך עוד פרק זמן לא מבוטל. לפיכך, בשים לב לעמדתה העקרונית של המדינה, שאינה שוללת לחלוטין את אפשרות שחרורה של המשיבה לחלופת מעצר, כמו גם לעמדתה העדכנית אשר לעבירות המיוחסות למשיבה - סבורני כי יש מקום ששירות המבחן יבחן מחדש אפשרות לחלופות מעצר מוסדיות שיש בהן כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיבה (בנסיבות שבהן - כאמור - אין המשיבה יכולה להציע חלופה כזו). ככל שיעלה בידי שירות המבחן לאתר חלופות כאמור, תהא המשיבה רשאית לפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לעיון מחדש - וזה יחליט בה כחכמתו.

בכפוף להערה זו, ועל מנת לאפשר איתור ובחינת חלופה כאמור, אני מאריך את מעצר המשיבה ב-60 ימים.

סוף דבר: מעצרה של המשיבה 3 מוארך ב-60 ימים החל מיום 30.9.2017 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 5492-04-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בתשרי התשע"ח (28.9.2017).

שׁוֹפֵט